

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/100/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513203168
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3513203168.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v spore žalobcu: CD Consulting, s.r.o., so sídlom Příkop 843/4, Zábřdovice, 602 00 Brno, Česká republika, proti žalovanému: J. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. č. XXX, o zaplatenie 440 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 16. novembra 2016, č. k. 6C/163/2013-112, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e** .

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti zaplatenia zmenkového úroku vo výške 0,19% zastavil. V zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. V rozhodnutí konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy vo výške 440,- Eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 440,- Eur od 24.04.2010 do zaplatenia a 6% ročného úroku zo zmenkovej sumy 440,- Eur od 30.08.2010 do zaplatenia. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou "na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia." Uviedol, že indosant predložil zmenku k zaplateniu. Po nariadení pojednávania vzal žalobca žalobu čiastočne späť, a to v časti zmenkového úroku vo výške 0,19% denne, preto súd konanie podľa § 96 ods. 1 O.s.p. v tejto časti zastavil. Po preskúmaní veci súd uviedol, že zmenka vychádza zo zmluvy o úvere uzavretej medzi spoločnosťou Pohotovosť s.r.o., ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom, má teda pôvod v spotrebiteľskom vzťahu. Vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 16.01.2009 uzatvorila spoločnosť Pohotovosť s.r.o. so žalovaným na predtlačenom formulári zmluvu o úvere, podľa ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 450,- eur. V bode 17 všeobecných podmienok poskytnutia úveru je obsiahnutá dohoda o vyplnení zmenky, podľa ktorej na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi, vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie je vyplnená zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Zmluvné strany sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh. Zo zmenky vystavenej žalovaným dňa 16.01.2009 na rad Pohotovosť s.r.o., súd zistil, že zmenka bola splatná pri predložení (vistazmenka) s doložkami "bez protestu" a "na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia". V pravom hornom rohu zmenky sa v rámečku nachádza číslo zmluvy. Zároveň súd zistil, že práva vyplývajúce z predmetnej zmenky

boli spoločnosťou Pohotovosť s.r.o., prevedené rubopisom na žalobcu. Žalovaným tak bola vystavená ako zabezpečovacia zmenka k zmluve o úvere, pričom bola v súlade s bodom 14 všeobecných podmienok poskytnutia úveru vystavená ako blankozmenka. Zmenková suma s dátumom začiatku úročenia zmenkovej sumy bola do zmenky doplnená dodatočne. Po preskúmaní zmluvy o úvere, vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru súd dospel k záveru, že zmluva je koncipovaná tak, že je v nej hrubým spôsobom narušená rovnováha medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, a to najmä v ustanoveniach o zabezpečovacích prostriedkoch (dohoda o zrážkach zo mzdy, niekoľkonásobné zmluvné pokuty, vrátane tzv. "poplatku z dôvodu neplnenia záväzkov dlžníka", blankozmenky) a zároveň sú zmluva a všeobecné podmienky koncipované výlučne na prospech veriteľa, obsahujú prakticky len povinnosti dlžníka a práva a výhody veriteľa. Vzhľadom na nerovnosť podmienok účastníkov zmluvy, vyjadrenú v takmer všetkých ustanoveniach zmluvy sa celá zmluva (obsah i účel) prieči dobrým mravom a je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Skutočnosť, že sa zmluva prieči dobrým mravom spôsobuje jej absolútnu neplatnosť. Z tohto dôvodu nemohlo spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., ako veriteľovi z uzatvorenej zmluvy o úvere vzniknúť ani právo na vyplnenie blankozmenky podľa bodu 14 všeobecných podmienok poskytnutia úveru, z čoho vyplýva, že ak zmenka vyplnená bola (napriek tomu, že právo na jej vyplnenie remitentovi nevzniklo), nie je možné sa na základe takto vyplnenej zmenky úspešne domáhať akýchkoľvek práv. Žalobcovi nie je možné priznať ním uplatnený nárok nielen z dôvodu neplatnosti samotnej zmluvy o úvere, ktorý predložená zmenka zabezpečovala, ale aj preto, že vychádza zo zmenky vystavenej spotrebiteľom bez toho, aby bola pri uzavretí zmenkovej zmluvy vylúčená prevoditeľnosť tejto zmenky indosamentom. Citované ustanovenia Občianskeho zákonníka totiž vylučujú, aby bolo právne postavenie spotrebiteľa oslabované. Jeho práva nesmú byť oslabené nepoužitím právneho predpisu, ktorý je na jeho prospech (§ 52 ods. 2 Obč. zák.), ale ani zmluvným vytvorením nerovnováhy v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Obč. zák.). Zákonné i zmluvné inštitúty, ktoré v iných vzťahoch majú za následok dovolené oslabenie právneho postavenia jednej zmluvnej strany, sú tak v spotrebiteľskej zmluve neprípustné, pokiaľ sú na ťarchu spotrebiteľa. Indosament zmenky je práve takým inštitútom, ktorý má účinky významného oslabenia jednej strany zmenkovej zmluvy - pri vlastnej zmenke v zásade oslabenie postavenia zmenkového dlžníka (§ 17 ZZŠ). Súd citoval ďalej článok I. §11 ods. 1, 2 a § 17 ZZŠ. Uviedol, že z ustanovenia článku I § 11 ZZŠ vyplýva, že zo zákona je každá zmenka prevoditeľná indosamentom, pokiaľ v nej výslovne nie je uvedený text "nie na rad". Prevoditeľnosť zmenky nastáva zo zákona. V zmysle ustanovenia čl. I § 17 ZZŠ má potom indosament zmenky tie účinky, že žalovaný zo zmenky, v tomto prípade spotrebiteľ, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Indosamentom zmenky sa tak spotrebiteľ ako zmenkový dlžník dostáva do situácie že sa nemôže dovolávať zákonnej ochrany svojich práv ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom vzťahu (napríklad poukazom na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktoré sa mohli premietnuť do zmenkovej sumy a podobne), ibaže by preukázal, že majiteľ zmenky pri jej nadobúdaní konal vedome na jeho škodu, čo môže byť veľmi ťažké, prakticky nemožné. Zákon však súčasne umožňuje, aby účastníci v zmenkovej zmluve prevoditeľnosť zmenky indosamentom vylúčili (§ 11 ods. 2 ZZŠ), čo by malo za následok, že spotrebiteľ ako zmenkový dlžník bude mať v prípade prevodu zmenky zachované námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastníckych vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom zmenky. Ustanovenie § 11 ods. 2 ZZŠ umožňujúce vylúčiť prevoditeľnosť indosamentom tak predstavuje práve také ustanovenie, ktoré je na prospech spotrebiteľa a v zmysle § 52 ods. 2 Obč. zák. sa preto v prípade zmenky vychádzajúcej zo spotrebiteľského vzťahu a vystavenej spotrebiteľom musí ako spotrebiteľovi prospešnejšie použiť vždy. Porušenie tohto zákonného príkazu zakladá rozpor zmenkovej zmluvy so zákonom a tým jej neplatnosť podľa § 39 Obč. zák.. Nevylúčenie prevoditeľnosti zmenky, ktorá sa týka spotrebiteľského vzťahu a z ktorej je zmenkovým dlžníkom spotrebiteľ, indosamentom podľa § 11 ods. 2 ZZŠ je porušením povinnosti použiť v spotrebiteľskom vzťahu vždy takú právnu úpravu, ktorá je v prospech spotrebiteľa (§ 52 ods. 2 Obč. zák.), čo zakladá neplatnosť zmenkovej zmluvy (kauzy zmenky) podľa § 39 Obč. zák. pre rozpor so zákonom. Z uvedených dôvodov súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Úspešnému žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

2. Proti rozsudku, v jeho zamietavej časti, podal v zákonnej lehote žalobca. Ako odvolací dôvod uviedol ust. § 205 ods. 2 písm. a/, b/ a f/ O.s.p.. Uviedol, že žalovaný nedoručil súdu prvej inštancie odpoveď (čl. 5 ods. 3 alebo 6 Nariadenia), no súd napriek tomu nevyhovel návrhu, čo je v rozpore s čl. 7 ods. 3 Nariadenia, podľa ktorého, ak sa súdu nedoručí odpoveď dotknutej strany v stanovenej lehote, súd vydá rozsudok, ktorým rozhodne o pohľadávke alebo protipohľadávke. Súd prvej inštancie vykonal

dokazovanie nad rámec oboznámenia predloženej zmenky a toto ďalšie dokazovanie vykonal bez návrhu účastníkov pričom neboli splnené podmienky ustanovenia § 120 ods. 1 posledná veta O.s.p. pre výnimočné vykonanie nenavrhaných dôkazov. Toto dokazovanie navyše vykonal súd prvej inštancie výlučne na ťarchu žalobcu iba preto, aby získal pre seba dostatočný podklad na zamietnutie návrhu. Došlo tak k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces garantovaný v č. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj v čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Vo veci bolo pritom možné rozhodnúť len na základe predloženej zmenky, z ktorej uplatnené právo vyplýva bez ďalšieho vzhľadom na jej povahu cenného papiera. Pre neexistenciu obrany zo strany žalovaného bol tak okresný súd dokonca povinný urobiť a nemohol neexistenciu tvrdení žalovaného nahradiť vlastným postupom, pretože tým porušil zásadu kontradiktórnosti súdneho konania. Súd prvej inštancie tiež vôbec neuviedol dôvody vykonania iných ako navrhovaných dôkazov. Poukázal na to, že je majiteľom platnej zmenky na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Nemá, a na uplatnenie práva zo zmenky ani nepotrebuje mať, žiadne iné informácie či dokumenty súvisiace s inými vzťahmi medzi pôvodným vlastníkom zmenky a jej vystaviteľom. Závazok zo zmenky je samostatným abstraktným záväzkom a nemožno ho podmieňovať inými skutočnosťami ako sú uvedené na zmenke. Toto súd ignoroval a ustanovenia Zákona zmenkového a šekového č. 191/1950 Zb. (ďalej len ZZŠ) neaplikoval a nezaoberal sa tak vôbec predmetom sporu. Predovšetkým ignoroval § 17 ZZŠ, podľa ktorého, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. V zmenkových vzťahoch tak žalovaný nie je oprávnený vznášať voči majiteľovi zmenky tzv. kauzálne námietky z vlastných vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Ak táto obrana nie je dovolená žalovanému, o to menej môže vziť priamo zo strany súdu. Kauzálne námietky vo všeobecnosti nemôžu byť vznesené zo strany súdu, pretože majú hmotnoprávny charakter a zo strany súdu tak dochádza k porušeniu rovnosti strán sporu. Pre uvedené dôvody tak súd prvej inštancie nemohol vôbec vychádzať z kauzálnych námietok, a pokiaľ na ich základe prijal záver o neplatnosti zmenky, resp. neopodstatnenosti uplatnenej pohľadávky a neprípustnosti návrhu, nie je tento jeho záver správny. Podľa čl. 4 Nariadenia je pohľadávka neopodstatnená a návrh neprípustný výlučne z dôvodov tam uvedených pričom ani jeden z nich neprichádza v danom prípade do úvahy. Vychádzajúc z rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 22.08.2002 sp. zn. 25 Cdo 1839/2000 mal žalobca za to, že zmenkový záväzok je úplne samostatný a od záväzku, ktorý bol dôvodom jeho vzniku oddelený. Ani pri zabezpečovacej zmenke tak nie je daná jej akcesorická povaha k inému záväzku. Zmenkový záväzok je priamy, bezpodmienečný, nesporný, abstraktný, samostatný a celkom nezávislý aj od zabezpečovanej pohľadávky. Napadnuté rozhodnutie považoval ďalej aj za prekvapivé a tým spôsobujúce odňatie možnosti konať pred súdom. Na podporu svojich tvrdení citoval rozhodnutie Krajského súdu v Prešove a Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktoré v obdobných veciach prijali závery v prospech odvolacích tvrdení žalobcu a konštatovali dôvodnosť obdobných návrhov žalobcu. Uvedené dôvody odvolania právne kvalifikoval podľa ustanovení § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p. (iná vada s následkom nesprávneho rozhodnutia vo veci), § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. (odňatie možnosti konať pred súdom) a § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. (nesprávne právne posúdenie veci).

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 Zák. č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok, ďalej len CSP) v napadnutej časti, t.j. v časti, v ktorej bola žaloba žalobcu v zostávajúcej časti zamietnutá a zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v tejto napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu. Výrok rozsudku, ktorým súd konanie v časti týkajúcej sa zaplatenia zmenkového úroku vo výške 0,19% zastavil, odvolací súd nepreskúmal, pretože proti tomuto výroku súdu prvej inštancie odvolanie žalobcu nesmerovalo, a tak nadobudol právoplatnosť (§ 367 CSP).

5. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli žalobcom v odvolaní vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktoré považoval za správne a na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP v podrobnostiach poukazuje. Na zdôraznenie správnosti dodáva nasledovné:

6. Úlohou súdov členských štátov EÚ (ďalej "vnútroštátny súd") je uplatňovať popri vnútroštátnom práve aj právo Spoločenstva (komunitárne právo), ktoré sa musí v členských štátoch EÚ uplatňovať jednotne. Právo Spoločenstva má tú zvláštnosť, že mení právomoci vnútroštátneho súdu v jeho vzťahu k zákonom.

7. Rozsudok Súdneho dvora Európskych spoločenstiev, ďalej len "Súdny dvor" vo veci Simmeathal II (29.03.1978, 106/77), pomenoval úlohu vnútroštátneho súdu: "Každý vnútroštátny súd je v medziach svojej právomoci povinný v úplnosti používať komunitárne právo a chrániť práva, ktoré z tohto právneho systému vznikajú jednotlivcom". Podľa názoru ESD by účinnosť komunitárneho práva bola "oslabená", keby vnútroštátnym súdom bolo bránené záväzne používať komunitárne právo v súlade s rozhodnutím, či ustálenou judikatúrou Európskeho súdneho dvora. V tomto kontexte je potom možné považovať vnútroštátny súd za "všeobecný komunitárny súd", ktorý plní dvojité úlohu; úlohu súdu členského štátu a súdu Spoločenstva.

8. Vnútroštátny súd je pri použití vnútroštátneho práva a najmä ustanovení právnej úpravy osobitne prijatej za účelom splnenia požiadaviek smernice, povinný vykladať vnútroštátne právo v čo najširšom možnom rozsahu v zmysle znenia a cieľa príslušnej smernice, aby dosiahol výsledok stanovený touto smernicou a dosiahol tak súlad s článkom 249 tretím odsekom ZES (Zmluva o založení Európskeho spoločenstva).

9. Predovšetkým platí, že pokiaľ ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, nemožno posudzovať práva a povinnosti z tejto zmluvy oddelene od použitých zabezpečovacích inštitútov (dohody o zrážkach zo mzdy, zmluvnej pokuty a vystavenie zmenky). Aj zabezpečenie spotrebiteľskej zmluvy totiž podlieha režimu ochrany spotrebiteľa vo forme súdnej kontroly, či zmluvné dojednania, vrátane akcesorických, neobsahujú nekalé podmienky v neprospech spotrebiteľa. V zmysle článku 6 smernice 93/13/EHS, súd aj bez návrhu skúma nekalú povahu podmienky v spotrebiteľskej zmluve, čím sa má zabrániť tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou a zároveň sa tým sleduje dosiahnutie cieľa v článku 7 uvedenej smernice, pretože takéto skúmanie môže mať odradzujúci účinok, smerujúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov, alebo dodávateľov.

10. Ak by vnútroštátne právo (prípadne jeho výklad v súdnej praxi) umožňovalo veriteľovi obísť takéto preskúmanie prostredníctvom zmenky, išlo by o pozbavenie smernice 93/13/EHS jej užitočného účinku (effet utile). Z hľadiska práva EÚ platí pre členské štáty povinnosť prijať všetky potrebné opatrenia všeobecnej, alebo osobitnej povahy na dosiahnutie výsledku stanoveného smernicou. Vnútroštátny súd je pri použití vnútroštátneho práva, najmä ustanovení právnej úpravy osobitne prijatej za účelom splnenia požiadaviek smernice, povinný vykladať vnútroštátne právo v čo najširšom možnom rozsahu v zmysle znenia a cieľa príslušnej smernice, aby sa dosiahol výsledok stanovený touto smernicou a dosiahol tak súlad s článkom 249 tretím odsekom Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva.

11. V prejednávanom spore zmenka vznikla na zabezpečenie záväzku dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy - spotrebiteľská zmenka. Pri spotrebiteľskej zmenke sa berie do úvahy aj kauza právneho vzťahu, z ktorého zmenka vznikla. Súdnou kontrolu neprijateľnosti zmluvných podmienok, z ktorej zmenka vznikla a zmluvných podmienok jej vyplnenia, súd vykoná ex offico. Uvedené platí aj v právnych veciach podľa nariadenia č. 861/2001, kde je spotrebiteľ žalovaným.

12. Žalobca je po spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. nástupcom práv zo zmenky. Na žalobcu dopadajú všetky dôsledky nečestného konania vrátane toho, že musí počítať s odmietnutím súdnej ochrany. Súdna ochrana sa principiálne neposkytuje osobe konajúcej so zlým úmyslom. Súd chráni vzťahy založené na dobromyseľnosti a čestnosti. Dobromyseľnosť je vylúčená pri návrhoch, v ktorých osoba musela pri elementárnej opatrnosti zistiť, že sú založené na nečestnosti.

13. Zákon o ochrane spotrebiteľa zakotvil definíciu konania v rozpore s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8). Konanie v rozpore s čestnou obchodnou praxou, je teda nielen konaním proti dobrým mravom, ale explicitne proti zákonu.

14. V danej právnej veci správne súd prvej inštancie vyhodnotil konanie pôvodného veriteľa a žalobcu ako jeho nástupcu, ako odporujúce dobrým mravom. Javí sa, že žalobca očakával, že v predmetnej

veci bez ďalšieho budú uznané nároky, pritom dobre mohol vedieť, že tieto nároky boli v skoršom období odmietnuté pre rozpor s pravidlami verejného poriadku.

15. Smernica č. 2005/29 o nekalých obchodných praktikách výslovne reguluje pôsobenie aj na vzťahy po zániku zmluvy. Podľa článku 3.1 táto smernica sa uplatňuje na nekalé obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom tak, ako sú ustanovené v článku 5, pred, počas a po uskutočnení obchodnej transakcie vo vzťahu k produktu. Účelom tejto smernice je prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu a dosiahnuť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa aproximáciou zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o nekalých obchodných praktikách poškodzujúcich ekonomické záujmy spotrebiteľov.

16. Za nekalú obchodnú praktiku sa považuje také konanie veriteľa vrátane jeho nástupcu, aby spotrebiteľ vykonal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, pretože sa tak koná bez odbornej starostlivosti na strane dodávateľa a spotrebiteľ môže urobiť ekonomické rozhodnutie smerujúce k vykonaniu takéhoto plnenia (§ 7 a násl. ZOS).

17. Nekalú obchodnú praktiku tejto povahy napĺňa práve žalobca. Pôvodne žiadaný zmenkový úrok 0,25% denne predstavuje 91,25% ročne. Tento úrok má sankčnú povahu, pretože je priamo spojený s nedodržaním povinnosti plniť aj po splatnosti pohľadávky. Aby sa tento úrok mohol podradiť pod inštitút neprimeranej sankcie ako neprijateľnej zmluvnej podmienky uvedenej v čiernom zozname (§ 53 ods. 4 písm. k/ OZ) postačí, že má čo i len čiastočne sankčnú povahu.

18. Konanie pôvodného veriteľa odporuje základným hodnotovým pravidlám, vyžadovaných väčšinou spoločnosti a v demokratickej spoločnosti nemôže požívať ochranu (§ 3 OZ). To platí aj pre žalobcu, na ktorého boli práva zo zmenky postúpené.

19. Žalobca pri tisícich postúpení si musel byť dobre vedomý, že ide v skutočnosti o zmenkových dlžníkov ako spotrebiteľov, na ktorých dopadá osobitná ochrana (§ 52 a násl. OZ) a ktorých postavenie nie je možné nijako zhoršovať oproti postaveniu, ktoré garantuje Občiansky zákonník (§ 54 ods. 1 OZ). Zmenky indosované na žalobcu majú priamy odkaz na úverové zmluvy, osobné prepojenie cez totožného právneho zástupcu, a žalobcovi postačovalo vynaložiť minimálne úsilie, aby zistil spotrebiteľskú povahu úverovej zmluvy a jej zabezpečenie zmenkou.

20. Odvolací súd konštatuje, že žalobca konal vedome na škodu žalovaného. Preto ani striktné zmenkové právo (§ 17 ZaSZ) nepredstavuje prekážku, aby sa zohľadnil skutočný hospodársky cieľ právneho vzťahu so žalovaným (spotrebiteľská úverová zmluva) a tým aj vznikol dôvod na opatrenie súdu smerujúce k zbaveniu účinkov nečestných zmluvných klauzúl (čl. 6 smernice).

21. Medzi základné princípy právneho štátu patrí aj predvídateľnosť súdnych rozhodnutí, ktorá spočíva v tom, že súdy rozhodujú v podobných veciach analogicky, a teda zo samotného skutkového stavu je možné očakávať podobné rozhodnutie, ako v iných, už rozhodnutých veciach.

22. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 tak, že úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si žalovaný náhradu týchto trov neuplatnil a zo spisu mu žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).